

Després de dos anys d'ajornament, Egipte va celebrar, el dia 8 d'abril, unes eleccions municipals molt qüestionades, sobretot perquè el president Mubàrak, amb la intenció de perpetuar-se en el poder, les havia posposat repetidament. Amb l'oposició vetada a les urnes, el partit governamental va obtenir una àmplia victòria.

Egipte és un país de vuitanta milions d'habitants, el 80 % dels quals viu en la pobresa. Malgrat tot, els turistes continuen lluint pel vell regne dels faraons, de les piràmides de Gizeh, dels esplendorosos temples de Luxor o de la mítica Vall dels Reis, on eren enterrats entre riqueses els seus monarques. Bressol de tota mena de fantasies historicistes, l'Egipte d'avui, val a dir-ho, no és pas el dels faraons. La tensió palpita només desembarcar en qualsevol dels aeroports del país. Una gernació de guies turístics s'acosten a la multitud de nouvinguts, la majoria amb cara d'esmaperduts, ensibornats per les ofertes que s'acumulen als aparadors de les agències de viatges. El negoci és el negoci. Poc importa que els guanys d'aquesta tan important font de divises, gràcies als vestigis del passat llunyà, beneficiïn tan pocs. L'oposició egípcia no s'ha estat de denunciar-ho, sobretot els Germans Musulmans. Però és debades, només l'oligarquia propera al president Hosni Mubàrak en treu profit.

Luxor és l'antiga Tebes, la capital dels imperis Mitjà i Nou, la ciutat dels temples fabulosos, batejada pels àrabs conqueridors al-Uqsar "els alcàssers", per considerar aquelles construccions faraòniques palaus bellíssims. Des d'allí embarquen els combois de turistes en els creuers que els han de dur fins a Assuan, al sud. Des de l'aeroport, els autobusos van custodiats per la policia fins a la destinació, els vaixells, parapetats al port fluvial entre un eixam de controls. Els vaixells, molts d'ells vetustes embarcacions amb decoració interior de dècades passades, ofereixen, però, diversió i comoditat al visitant de l'Europa rica. Ara bé, a fora regna la desesperació, la misèria,

El miratge egipci

la desolació d'un poble maltractat per una casta dirigent que el desdenya.

Un país vedat. Quan l'autoritat dóna el permís, el comboi de vaixells surt del port. Les visites als monuments sempre es fan en grans grups. Edfu i Kom Ombo, llocs de gran romanticisme, s'omplen de turistes de totes les nacionalitats. Ara bé, només visiten l'àrea dels temples. La resta els està vedat. Què passa, doncs, a Egipte? Mentre dues setmanes abans d'una jornada política clau, les eleccions municipals i regionals del 8 d'abril, algunes pancartes, sempre del partit governamental, el Partit Nacional Democràtic, al-Hi-

zb al-Watanî ad-Dimuqratî en àrab, ja anunciaven els comicis, l'oposició, en canvi, va ser silenciada, quan no empresonada. D'això, però, a Egipte, ningú no en parla.

A Assuan hi ha llibertat per passejar. Els turistes només es mouen entre la Corniche i el carrer de l'Assoc. En aquesta ciutat, l'interès per les eleccions gairebé no existeix. A Selim i Mahmud, dos nubians del poble veí de Mahatti, gairebé no els preocupen. Hi ha una necessitat major, la de portar menjar a casa. Aquí, l'oposició d'esquerres, inclòs el partit nasserista, a l'igual que els Germans Musulmans o al-Ikhwân al-Muslimûn, va fer una crida a boicotejar les eleccions; no debades la majoria dels seus candidats van ser vetats. Els Germans Musulmans, ara per ara, són el partit més important de l'oposició. Precisament, el règim de Mubàrak suspengué les eleccions municipals i regionals, que havien d'haver-se celebrat fa dos anys, per l'èxit, malgrat la prohibició, que assoliren els Germans Musulmans en el comicis parlamentaris de l'any 2005.

La Constitució egípcia fou reformada per blindar la perpetuació en el poder de Mubàrak i la seva nissaga. Gamal, el seu fill menor, a hores d'ara és el seu virtual successor. En vigílies de les eleccions, la repressió es va dirigir contra els candidats opositors. Tot i que els diaris egipcis –sotmesos a censura– no en parlen, Amnistia Internacional va denunciar que almenys 160 candidats de l'oposició, sobretot dels

Una jornada electoral amb força incidents

El dilluns dia 7 d'abril, els Germans Musulmans donaren a conèixer públicament la seva intenció de boicotejar les eleccions municipals que se celebraven l'endemà. El vicepresident del grup parlamentari islamista, Husein Ibrahim, denuncià davant la premsa que del total de deu mil candidats que volien presentar, només havien obtingut el permís per a presentar-se 21. El dia 8, la jornada no estigué exempta d'incidents. Les eleccions foren suspeses a la localitat del delta Mahal·la al-Kobra, on es produïren avalots amb el trist desenllaç d'un mort. A les protestes, durament reprimides per la policia, hi hagué desenes de contusionats i fins i tot un periodista de la cadena de televisió al-Jazira fou detingut. Tot i que el govern va anunciar una gran participació, alguns analistes indiquen que va ser molt baixa. Segons fonts oficials, el partit del president Hosni Mubàrak va aconseguir el 98 % dels càrrecs municipals elegibles.

Un grup de dones es manifesten per protestar contra la repressió dels membres dels Germans Musulmans, al Caire, el 25 de març.

il·legalitzats Germans Musulmans, havien estat detinguts arbitràriament per la policia quan pretenien enregistrar-se a les oficines electorals. En algun cas, malgrat que els tribunals han donat la raó als acusats, la policia els va començar a retirar les candidatures.

Eleccions poc plurals. Així, doncs, en realitat només el partit governamental va tenir assegurada la concurrència a les eleccions. A la capital egípcia, el Caire, la celebració de les eleccions era perceptible per la col·locació de pancartes a les confluències dels grans carrers. Tanmateix els comicis no van despertar l'entusiasme de la població. Fins i tot, en algunes poblacions properes al delta del Nil, es van produir alguns actes violents i les eleccions van ser suspeses als districtes de Buhayra, Gharbiya, Kafr Xaykh, Qalyubiya i Minufiya.

La repressió contra l'oposició va afectar també tres exparlamentaris,

Sayyed Hazzin, Saber Abdelsadeq i Sayyed Abdelhamid, que van ser detinguts, acusats d'activitats subversives. També va ser empresonat Khaled Hamza, responsable del web en anglès dels Germans Musulmans, mentre que Abdel Galil al-Sharnouby, redactor cap d'Ilkwân on-line –en àrab–, va haver de refugiar-se, per evitar ser detingut, a la seu del Sindicat de Periodistes del Caire.

Els Germans Musulmans són el principal adversari del governamental Partit Nacional Democràtic. Aquesta organització, prohibida, és la que més malparada surt de la repressió ordida des del govern egipci. Mubàrak, però, té el suport dels Estats Units i de l'Europa rica, com a principal garant de l'estabilitat en un país clau per a l'estabilitat de la regió. Així, s'ha de comprendre la desesperació de molts egipcis, no necessàriament islamistes, per la continuació d'un govern exhaust i en propostes per a millorar el nivell

de vida del país.

Al seu torn, el govern va decidir posposar la sentència del judici de quaranta islamistes, militants dels Germans Musulmans, fins passades les eleccions. Per aquesta raó, els Germans Musulmans, en resposta a l'actitud repressiva del govern, van demanar el boicot a les eleccions. Per tot plegat, l'estabilitat a Egipte és a hores d'ara un miratge. La contestació social és reprimida amb mà de ferro per un govern cada cop més allunyat del seu poble. Una mostra més de la decadència del laïcisme àrab hereu dels polítics de la segona meitat del segle XX, ensorrat en la corrupció i incapaç de fer front amb eficàcia a la misèria endèmica que pateix el país del Nil. En definitiva, un excel·lent brou de cultiu perquè es desenvolupi l'islamisme més radical.

*David Garrido
El Caire*